

VÁCLAVOVI KOPECKÉMU

Bratislava 11. septembra 1948

Slovutný pán minister!

Obraciam sa na Teba nateraz iba súkromne, po súdružsky, priateľsky a ľudsky, lež netajím sa, že s úmyslom ovplyvniť názor ministra informácií.

Ide o toto:

Pražská Mladá fronta vytvára vo svojej športovej rubrike už dávnejšie a sústavne nevraživý pomer takmer k všetkému, čo je slovenské. Táto predpojatost vyvolala častejšie polemiky v tunajšej tlači s tvrdeniami športovej redakcie Mladej fronty. Sám okrem nelichotivých poznámok nemienil som úradne alebo verejne čokoľvek proti spôsobu písania Mladej fronty, najmä v športovej časti, podniknúť; žiadal som naproti tomu, aby v našej tlači sa s Mladou frontou čo možno najmenej polemizovalo. Čoho sa však dopustila Mladá fronta v čísle z 10. septembra 1948 (čís. 212) presahuje všetky medze a žiada si nejaké opatrenia. V športovej rubrike Mladej fronty z uvedeného dňa objavila sa lokálka pod titulom Slováci smutek nedrželi, v ktorej sa píše doslova: „Zatím čo v Praze byly v pátek přerušeny všechny rozehrané turnaje a podniky, stejně tak i ve všech městech českých a moravských, vzhledem na úmrtí tak vzácného člověka a sportovce, kterým byl prezident-Budovatel, na Slovensku v Košicích se hrál vesele dál basketbalový turnaj národního povstání.“ Opäť by ma neinteresovala táto vec ani pre jej krajne nezodpovednú a zlomyseľnú štylizáciu, keby som sám nebol býval svedkom toho, ako citliví sú českí ľudia, najmä Pražáci, k osobe a k pamiatke dr. Beneša. Viem si predstaviť, ako tí rozcitlivení ľudia reagovali na túto správičku. „V městech českých a moravských“ sa športové podniky nekonali, kým „na Slovensku v Košicích se hrál vesele“ basketbal.

Je samozrejmé a nemusím Ťa o tom ani informovať, že na Slovensku tak ako „v městech českých

a moravských“ odriekli sa všetky možné zápasy. Jedine v Košiciach sa dohrával medzinárodný turnaj v basketbale z príčin a za okolností, o ktorých Ti prikladám úradnú správu. Ako z nej plynie, nielen „Slováci smutek nedrželi“, keď už chceme košický basketbalový turnaj na toto idiotsky-šovinistické kopyto natiahnuť, ale ani českí Sokoli z Brna a z Ostravy. No tak dúfam, že Tebe celú tú podlosť, ktorá zaváňa zo štylizácie štvavej lokálky Mladej fronty, nemusím vysvetľovať.

A teraz toto, pán minister: Keby u nás niekto napísal o ktoromkoľvek národe, že sú hlupáci a lumpi, pretože v jeho novinách hlúpe lumpáctvo sa vystrája, dali by sme ho zavrieť a také noviny skonfiškovať. Bol by som povďačný, keby si Ty, ako minister informácií, podnikol zákroky v Mladej fronte — v jej športovej redakcii — proti tónu a spôsobu, akým sa tam často o slovenských veciach píše a naposledy 10. septembra. Tvoj zákrok nebude možno vykladať ako protičeské zaujatie.

Budem Ti veľmi povďačný, ak ma poinformuješ, čo si v tejto veci ráčil podniknúť a čo vôbec vo veci písania športovej rubriky Mladej fronty urobíš. Prosim Ťa o to v mene nášho dohovoru v predvečer osláv povstania v Prahe: každý proti šovinistickému chrapúnstvu a svinstvu vo vlastnom národe!

Tvoj
L. Novomeský

Minister Kopecký dal povereníkovi školstva v nedatovanom liste za pravdu. Napísal mu: „Milý soudruhu Laco, byl jsi vskutku práv, jestliže ses rozčilil nad pobuřujícím a hloupým šovinismem článku v Mladé frontě... Přikládám Ti opis dopisu, který Tě bude informovat, jak je celý tento případ likvidován a co bylo podniknuto, aby se už taková trapnost neopakovala. Musíme opravdu důsledně a jednou provždy vykořenit šovinistické maloměštvství, jež tak často se vkrádá do poměru Čechů a Slováků. A na ty sportovní redaktory Času se podívejte blíže.“

Povereník si, prirodzene, najprv overil, čo sa v Košiciach odohralo. Medzinárodný basketbalový turnaj sa začal 3. IX. Počas druhého zápasu prišla správa o smr-

ti bývalého prezidenta — hráči aj obecenstvo si jeho pamiatku uctili dvojminútovým tichom. Pokračovanie turnaja bolo zakázané. Usporiadatelia požiadali o výnimku (veľké výlohy, prítomnosť zahraničných hostí, turnaj v rámci osláv SNP sa už rozohral atď.) prostredníctvom Oblast. veliteľstva NB. O hodinu im oznámili, že Predsedníctvo vlády a Ministerstvo vnútra výnimku povoľuje, ale turnaj musí zachovať smútočný ráz. Všetky nasledujúce zápasy boli prerušené jednominútovým tichom.

Za redakciu Mladej fronty odpovedal Novomeskému Miroslav Hladký 17. IX. 1948. Plne uznal oprávnenosť jeho námietok a ľutoval, že sa článok v športovej rubrike objavil. Príslušného redaktora prepustil z denníka. „Pokud se týká ostatních bodů Vaší stížnosti, lituji, že jste nesprávně informován jen z jedné strany a že tvrzení, že Mladá fronta je zaměřena protislovensky, je založeno na nesprávných informacích. Spolupracovali jsme velmi přátelsky s Pravdou, pokud byl šéfredaktorem sportovní rubriky Karol Weiss, a chceme nyní znovu tuto spolupráci, ne naší vinou přerušenu, navázat a obnoviti. Byl bych Vám velmi povděčen, kdyby bylo možno uskutečniti před Vámi schůzku s nynějším redaktorem Lukáčem, na které by se jistě vše vysvětlilo.“ Požiadaval aj slovenský Sokol, aby našiel stáleho dopisovateľa MF. „V našem programu je v nejbližší době rozvinout kampaň za sblížení českého a slovenského sportu a tělovýchovy. V budoucnosti učiníme vše, aby vzájemné sportovní styky a vztahy byly co nejpřátelštější a aby byla odstraněna všechna nedorozumění. Doufáme, že i slovenský tisk nám podá ruku.“

Hladký v ten istý deň informoval aj pracovníka kabinetu MI Zdena Ančíka. Jeho list je v podstate rovnaký ako list Novomeskému — až na dve miesta: „Pokud se týká zaměření naší rubriky vůči slovenskému sportu, pak naprosto neodpovídá pravdě tvrzení, že by rubrika byla zaměřena tendenčně protislovensky, naopak je příliš citlivě reagováno na jakouli zprávičku, což se ovšem netýká zprávy poslední.“ Je tu aj zmienka o redaktoroch býv. denníka DS, ktorej sa zachytil V. Kopecký: „Na Slovensku byla dlouhou dobu vedena zámeřná kampaň proti Mladé frontě časopisem Čas z pochopitelných důvodů. S časopisem Pravdou jsme naopak velmi dobře spolupracovali... Po zastavení Času převzala Pravda některé sportovní redaktory a od té doby se zdá, že vzájemný poměr dobrý se naprosto změnil, ne ovšem naší vinou...“

Novomeský Hladkému odpovedal 23. IX., že zoznámil

s obsahom jeho listu telovýchovný odbor PŠO i redaktora Lukáča a že kvituje úmysel „vychodiť v ústrety aj potrebám“ slovenského športu. Bude mu „i osobne povďačný, ak pri sporných prípadoch, aké sa, samozrejme, vyskytujú v takom rozsiahlom ruchu“, aký je telovýchovný a športový život v Československu, „zaznamená v budúcnosti Váš časopis i pohnútky tunajších orgánov telovýchovných a športových“.

Redakcii Pravdy poslal odpis listu a žiadal vedenie športovej rubriky, aby „všemožným spôsobom“ vychádzalo v ústrety MF a aby jej poskytovalo „menovite informácie o stanovisku tunajších športových a telovýchovných orgánov v takých prípadoch, kde by mohli vzniknúť spory rozličného druhu. Nedajú sa predvídať rozličné eventuality, no podľa laickej mienky Mladá fronta vyslúžila si v našej športovej verejnosti nedobré meno preto, lebo neobjektívne prezentovala i zaujaté stanoviská oproti tunajším športovým podujatiam a v otázkach sporných veľmi jednostranne pridrižovala sa náhľadu iba jednej strany. Ponúknite Mladej fronte, že vo všetkých takýchto prípadoch ste ochotní podať im správu o stanovisku tunajšom, aby aspoň i toto zaregistrovali.“